

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobce: A. H.
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,**
se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 12. 8. 2020, č. j. MPSV-2020/166634-921,
sp. zn. SZ/MPSV-2020/119518-921,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladu řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobce brojil svou žalobou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2020, č.j. MPSV-2020/166634-921(dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Brně (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 19. 5. 2020, č.j. 89368/20/BV (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“). Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla zamítnuta žádost o dávku pro osoby se zdravotním postižením příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo.

II. Žaloba

2. Žalobce uvedl, že mu již mnoho let ztěžuje pohyb artróza obou kyčelních kloubů. Před rokem 2005 byl z důvodu bolesti obou kyčlí schopen chůze jen za pomoci dvou francouzských holí. V lednu 2005 pak prodělal virovou pneumonii a pro následný těžký syndrom akutní respirační tísně mu lékaři museli amputovat pravou ruku v předloktí a části I. – IV. prstu levé ruky. Od té doby podstoupil ještě implantaci endoprotézy pravé kyčle. Na operaci levé kyčle (těžká artróza) čeká, ale není si jistý, zda ji bude moci podstoupit z důvodu dalších zdravotních komplikací. I po provedené implantaci pravé kyčle by měl při chůzi používat francouzské hole, avšak z důvodu postižení horních končetin je mít nemůže. Chůze bez opory je pro něj mimořádně obtížná, a to i na velmi krátkou vzdálenost.
3. Žalobce namítal, že jeho postižení odůvodňuje přiznání příspěvku na pořízení motorového vozidla, a to pro zdravotní postižení uvedené v části I. bodu 1 písm. g) přílohy k zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen „zákon o poskytování dávek“), tj. těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy, funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina. Žalobce má závažné postižení dvou horních končetin (dva funkční celky) a jedné dolní končetiny v kyčli (třetí funkční celek) a kvůli těmto postižením je schopen chůze jen ve velmi omezeném rozsahu, což naplňuje i podmínku těžké funkční poruchy pohyblivosti.
4. Žalobce doplnil, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je považován za osobu závislou na pomoci jiné osoby ve IV. stupni, neboť dle posudkového lékaře a správního orgánu I. stupně není schopen zvládat devět základních životních potřeb, přičemž jednou z nich je i mobilita. Jeho velké problémy s chůzí tedy uznal i posudkový lékař a následně i správní orgán I. stupně v řízení o příspěvku na péči (naposledy v únoru 2022). Žalobci proto není zřejmé, na základě jakých skutečností žalovaný dospěl k závěru, že je samostatně mobilní (věta na konci 4 strany odůvodnění žalovaného).
5. Žalobce závěrem uvedl, že napadené rozhodnutí stejně jako posudek postrádá i podrobné odůvodnění toho, proč nesplňuje podmínky pro přiznání příspěvku na motorové vozidlo. Chybějící odůvodnění proto činí posudek neúplným a nepřesvědčivým a na jeho základě neměl žalovaný rozhodnout. Rozhodnutí by proto mělo být zrušeno.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření zejména uvedl, že okresní správa sociální zabezpečení (dále též „OSSZ), stejně jako Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) vycházely z veškeré relevantní zdravotnické dokumentace, včetně dokumentace praktického lékaře. Žalobce pak mohl i podklady řízení doplnit, což neučinil.
7. Žalovaný dále uvedl, že přiznáním nároku na příspěvek na péči nevzniká nárok na přiznání příspěvku na motorové vozidlo. Kritéria pro přiznání příspěvku na péči a pro přiznání příspěvku na motorové vozidlo pak nejsou stejná. Kritéria pro přiznání příspěvku na motorové vozidlo jsou uvedena v § 9 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen „zákon o sociálních službách“), resp. v příloze tohoto zákona. Kritéria

pro přiznání příspěvku na péči jsou stanovena v § 8 a 9 zák. č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, resp. v příloze 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách (dále jen „vyhláška č. 505/2006 Sb.“).

8. Žalovaný dále uvedl, že výčet zdravotních postižení odůvodňujících přiznání příspěvku na motorové vozidlo je taxativní. Podmínkou pro přiznání nároku jsou tedy pouze stavy v zákoně vyjmenované a nelze s nimi funkčně srovnávat jiné (nevyjmenované) poruchy, jako je tomu například v případě řízení o příspěvku na péči. Může se tedy stát, že i v případě přiznání příspěvku na péči nebude přiznán příspěvek na motorové vozidlo. Žalobci bylo přitom podrobně vysvětleno, jaká kritéria v rámci jeho zdravotního stavu nejsou pro přiznání příspěvku na motorové vozidlo splněna.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Soud neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné či založené na jiné vadě řízení s vlivem na zákonnost rozhodnutí o věci samé. Zdejší soud pro stručnost odkazuje na judikaturu ohledně posouzení toho, jaké vady naplňují tento kasační důvod (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, publikovaný pod č. 133/2004 Sb. NSS, či ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, publikovaný pod č. 787/2006 Sb. NSS). Tuto judikaturu lze použít i na nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu. Žalovaný se vypořádal se všemi odvolacími námitkami, jednotlivě je posoudil a v dostatečném rozsahu, přehledně, logicky a srozumitelně zdůvodnil své závěry.
10. Podle § 9 odst. 2 zákona o poskytování dávek má nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.
11. Podle § 9 odst. 2 zákona o poskytování dávek jsou zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání uvedeny v příloze k tomuto zákonu.
12. Podle části I. bodu 4 přílohy k zákonu o poskytování dávek se za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla považují zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i) a l), a těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace.
13. Podle části I. bodu 1 písm. g) se za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí považují těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina.

14. Soud zdůrazňuje, že povahu zdravotního postižení z hlediska splnění podmínek nároku na zvláštní příspěvek posuzuje v odvolacím řízení Posudková komise MPSV (dále jen „PK MPSV nebo posudková komise“) zřízená na základě zákona. Její posudek je poté stěžejním podkladem správního řízení. Odvolací správní orgán ani následně soudy z logiky věci nemají pravomoc posuzovat odborné závěry v posudku, ale zkoumají pouze jeho kvalitu – podrobují jej testu jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti; přitom zohledňují také jeho objektivitu (v podrobnostech rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2017, č. j. 5 Ads 80/2016-22, či ze dne 16. 2. 2022, č. j. 3 Ads 187/2020- 31). Pokud by na jeho základě vyvstaly nesrovnalosti, či by posudek byl nesrozumitelný nebo nedostatečně odůvodněný, může soud vyžádat další (revizní) posudek; v opačném případě se pro účely řízení považuje posudek za závazný.
15. Správní orgán I. stupně i žalovaný vycházeli při svém rozhodování z posudků. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu není soud příslušný posuzovat obsahovou správnost závěrů posudkové komise. K takovému závěru dospěl Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 7. 1. 2015, č. j. 3 Ads 114/2014 - 21, kde se zabýval nesouhlasem se závěry posudků posudkové komise a jejich nedostatečností v souvislosti s invalidním důchodem. Nejvyšší správní soud především uvedl: *„Soudu zde nepřísluší posuzovat věcnou správnost lékařských posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudky soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v řízení o invalidním důchodu bývají tyto lékařské posudky důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzují žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudků mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky pak spočívá v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila.“* Ke shodnému závěru dospěl Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 5. 6. 2013, č. j. 3 Ads 74/2012 - 16, v rozsudku ze dne 2. 7. 2014, č. j. 3 Ads 108/2013 - 19, a v rozsudku ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003 - 50, publ. pod č. 150/2004 Sb. NSS. Z uvedeného lze tedy shrnout, že není úkolem správního soudu znovu posuzovat, zda posudková komise správně zhodnotila zdravotní stav žalobce. Má pouze ověřit, zda posudková komise měla k dispozici dostatek podkladů pro své závěry, zda je její posouzení komplexní a vypořádává se s námitkami a zda je posudek řádně odůvodněný. Je třeba i zdůraznit, že soud vychází při hodnocení ze skutkového stavu ke dni vydání rozhodnutí žalovaného. Dle názoru soudu je třeba obdobné nároky závěry použít i ve vztahu k posudkům vyhotoveným v řízení o přiznání příspěvku na motorové vozidlo.
16. V posuzovaném případě PK MPSV v řízení vypracovala posudek, a to za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Z posudku je zřejmý **diagnostický souhrn potíží žalobce**. Jedná se o: a) *Stav po těžkém syndromu akutní respirační tísně při virové pneumonii v 01/2015 s následnou ischemií periferie horních končetin. Stav po amputaci pravé horní končetiny v předloktí dne 5. 2. 2015 a po amputaci části prstů levé ruky dne 27. 2. 2015 – možná opozice pahýlu palce proti malíčku,* b) *Těžká artróza kyčelních kloubů. Stav po implantaci totální endoprotézy pravé kyčle v 09/2018. Vlevo je artróza III. stupně, indikovaná k implantaci TEP, žalobce je objednan na 9. 2. 2021,* c)

Diabetes mellitus 2. typu na dietě, PAD a inzulinu, c) Arteriální hypertenze, d) Nefropatie s lehkou retencí dusíkatých látek, e) Obezita 143 kg, 185 cm, BMI 41,8 kg/m², f) Depresivní syndrom. Dle posudkového zhodnocení je žalobce po amputaci pravé horní končetiny v předloktí dne 5. 2. 2015 a po amputaci části prstů levé ruky dne 27. 2. 2015, kdy je možná opozice pahýlu palce proti malíčku. K této amputaci došlo pro nekrotickou ischemii periferie horních končetin při těžkém syndromu akutní respirační tísně při virové pneumonii v 01/2015. Žalobce měl pro těžké artrotické postižení pravé kyčle provedenou implantaci endoprotézy. Vlevo na kyčli je stav těžké artrózy s indikací k implantaci totální endoprotézy. Na tu je žalobce objednaný dne 9. 2. 2021. Funkčně na obou kyčelních kloubech není prokázáno těžké funkční postižení či ankylóza (dle ortopedického vyšetření z 5. 3. 2020 je vlevo flexe 75 st., adb. do 15 st., add. do 10 st., vpravo je flexe do 95 st., abd. do 25 st., add. do 15 st.). Na rtg kyčle vlevo je postavení protézy vyhovující, bez známek uvolnění a reakce kolem. Dále se žalobce léčí s diabetem mellitus 2. typu, arteriální hypertenzí a má nefropatii s lehkou retencí dusíkatých látek. Je těžce obézní. Žalobce je samostatně mobilní. Nemá prokázané mentální postižení. Dále je v posudku uvedeno, že u žalobce se nejedná o těžkou vadu nosného nebo pohybového systému charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, přičemž PK MPSV výslovně cituje a uvádí, že se nejedná o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí dle bodu 1 písm. a), b), d) až i, l) a m) části 1 Přílohy k zákonu o poskytnutí dávek. Nejedná se ani o těžkou nebo hlubokou mentální retardaci nebo stav na rozhraní těžké mentální retardace. V posudku je dále uvedeno, že výčet zdravotních postižení odůvodňujících přiznání příspěvku na zvláštní pomůcky je taxativní. Indikací jsou tedy pouze stavy vyjmenované, přičemž s nimi nelze funkčně srovnávat jiné (nevyjmenované) poruchy. Jde-li o v odvolání žalobcem uváděnou amputaci horních končetin, tak na levé horní končetině nebyla prokázána amputační ztráta na úrovni zápěstí a výše. V posudkovém závěru je pak především uvedeno, že PK MPSV po prostudování podkladové dokumentace dospěla k závěru, že k datu jejího jednání se u žalobce nejednalo o žádné z postižení uvedených pod písm. a), b), d) až i, l) a m) bodu 1 části 1 Přílohy k zákonu o poskytování dávek. Nejedná se ani o těžkou nebo hlubokou mentální retardaci nebo stav na rozhraní těžké mentální retardace.

17. K posudku PK MPSV soud uvádí, že PK MPSV vycházela ze všech dostupných zdrojů informací o zdravotním stavu žalobce, který řádně zohlednila, její závěry jsou s nimi v souladu. Soud tedy ověřil, že zdravotní stav žalobce byl posouzen ze všech dostupných dokumentů, tedy i pro posouzení věci dostatečně přesvědčivým způsobem. PK MPSV se vyjádřila i k odvolací námitce žalobce, z jakých důvodů se nejedná o amputaci horních končetin.
18. Soud k věci dále uvádí, že podle posudkového lékaře ani PK MPSV netrpí žalobce žádným zdravotním postižením odůvodňujícím přiznání příspěvku na pořízení motorového vozidla, tedy postižením uvedeným v příloze v části I bodu 1 písm. a), b) d) až i), l) a m). Dle posudkového lékaře i PK MPSV žalobce nemá těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí podle písm. g) části 1 Přílohy k zákonu o poskytování dávek, tj. nejedná se tedy o těžkou funkční poruchu pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy, funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina, jak namítal žalobce.
19. Žalobce dále argumentoval tím, že je z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považován za osobu závislou na pomoci jiné osoby ve IV. stupni. Soud k tomu uvádí, že Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 16. 6. 2016, čj. 4 Ads 51/2016-29 dospěl k závěru,

že nárok na příspěvek na pořízení motorového vozidla nemá každá osoba dlouhodobě trpící těžkou poruchou nosného nebo pohybového ústrojí, nýbrž jen taková osoba, která trpí zdravotním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedeným v příloze k zákonu. Tomu odpovídá i znění části I bodu 4 písm. a) přílohy, v němž se výslovně uvádí, že za takto „kvalifikovaná“ zdravotní postižení se považují jen postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i). Jejich výčet je přitom formulován uzavřeně a ani ze znění § 9 zákona či jiných ustanovení jeho přílohy není možné usuzovat, že by okruh těžkých vad nosného a pohybového ústrojí, pro něž lze příspěvek přiznat, byl stanoven jen demonstrativně. Podmínky nároku na příspěvek totiž nejsou v zákoně uvedeny slovy „zejména“, „například“ či „v dalších obdobných zdravotních postiženích“. Je tedy zřejmé, že v příloze k tomuto zákonu je obsažen taxativní výčet zdravotních postižení odůvodňujících přiznání příspěvku na pořízení motorového vozidla. Osobě, která trpí jiným zdravotním postižením, nelze příspěvek poskytnout ani za pomoci analogie (jež je obecně myslitelná i při taxativním výčtu), protože onen uzavřený výčet zahrnuje jen ty nejzávažnější vady nosného nebo pohybového ústrojí. Ve výčtu tedy nelze shledat žádnou neúplnost či nedokonalost právní úpravy, kterou by bylo možné označit jako mezeru v zákoně a kterou by bylo třeba vyplňovat za užití analogie. Tento závěr lze použít i nyní po novelu zákona, neboť výčet pro přiznání příspěvku na motorové vozidlo je taxativní a nelze tu užít analogii (k tomu srov. i rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2022, č.j. 10 Ads 360/2020-63). Kritéria pro přiznání příspěvku na péči jsou však odlišná od kritérií pro přiznání příspěvku na motorové vozidlo. V případě příspěvku na péči se posuzuje schopnost zvládat jednotlivé základní životní potřeby vymezené v § 9 zákona o sociálních službách a nejedná o taxativní výčet zdravotních postižení odůvodňující přiznání příspěvku na péči.

20. Soud k věci dále uvádí, že nezlehčuje situaci žalobce. Jeho názor, že splňuje podmínky těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy, funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev a končetina, je však subjektivní a nemůže zvrátit význam posouzená zdravotního stavu, který provádí posudkový lékař, resp. následně posudková komise. Jestliže tedy posudkový lékař i posudková komise dospěli ke shodnému závěru, že žalobce nenaplňuje žádné zdravotní postižení odůvodňující příspěvek na pořízení motorového vozidla, neměly správní orgány jinou možnost než příspěvek žalobci nepřiznat.
21. Žalobce dále poukazoval na skutečnost, že mu při rozhodování o příspěvku na péči bylo zohledněno, že není schopen zvládat základní životní potřebu mobilitu dle § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách. Soud k věci uvádí, že právní úprava poskytování příspěvku na péči je obsažena v zákoně o sociálních službách a vyhlášce č. 505/2006 Sb. Aktuální právní úprava rozlišuje pro účely poskytování příspěvku na péči čtyři stupně závislosti, přičemž kritériem pro hodnocení míry závislosti oprávněné osoby na pomoci jiné osoby, a tedy i pro zařazení do jednotlivých kategorií je posuzování zvládání deseti základních životních potřeb vymezených v ustanovení § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách. Jedná se o následující potřeby: mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost.
22. Bližší vymezení životních potřeb rozhodných pro stanovení stupně závislosti na pomoci jiných osob lze nalézt v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. Podle ustanovení § 2 odst. 1 této vyhlášky se při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby *posuzuje*,

zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládnutí základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení. Podle ustanovení § 2a citované vyhlášky přitom rovněž platí, že k tomu, aby bylo možno učinit závěr, že posuzovaná osoba je při zajištění některé z životních potřeb závislá na pomoci jiné osoby, postačí, pokud posuzovaná osoba nezvládá, byť jen jedinou z aktivit vyjmenovaných v této příloze. Dle Přílohy 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb., tak za schopnost zvládat základní životní potřebu mobility se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat 1. vstávání a usedání, 2. stoj, 3. zaujímat a měnit polohy, 4. pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v bytě a běžném terénu v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, 5. otevírat a zavírat dveře, 6. chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, 7. nastupovat a vystupovat z dopravních prostředků včetně bariérových, a používat je.

23. Podle ustanovení § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách správní orgán I. stupně při posuzování stupně závislosti osoby na pomoci jiné fyzické osoby pro účely přiznání příspěvku na péči vychází ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Z těchto podkladů vychází následně také odvolací správní orgán (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 50/2009 – 63). V rámci případného odvolání pak žalovaný vychází z posudku PK MPSV.
24. Soud pro úplnost uvedl, které skutečnosti se posuzují v rámci příspěvku na péči a zvládnání základní životní potřeby mobility. Při posuzování příspěvku na motorové vozidlo však není třeba tyto náležitosti posuzovat. Skutečnost, že je v posudku uvedeno, že je žalobce samostatně mobilní, pak neznamená, že je schopen zvládnout všechny aktivity posuzované v rámci mobility při přiznání příspěvku na péči. Žalobce ani v žalobě netvrdil, že je odkázán na invalidní vozík.
25. S ohledem na uvedené závěry proto soudu nezbylo než žalobu zamítnout.

V. Náklady řízení

26. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II. rozsudku). Žalovanému nelze náhradu nákladů řízení přiznat ve smyslu § 60 odst. 2 s. ř. s. (výrok III. tohoto rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho

zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. června 2023

JUDr. Petr Polách, v.r.
samosoudce